

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.420/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.980/2022/20. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén két körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes működési körzetét (helység2, helység3) az helység2i Körzeti Megbízotti Csoport működési körzete foglalta magába. A felperes a peresített időszakban rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül is a beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati és egyéb (kísérőőri, határszolgálati, COVID-ellenőrzési) feladatokat. A 2022. július 1. napján előterjesztett szolgálati panaszát alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. június 1. napjától 2022. május 31. napjáig terjedő időszakban – 36 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.043.550 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.550 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 21., 24-25., 37., és 62/d. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1)-(6) bekezdéseire; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a KMB szabályzat kogens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezte a felperes körzeti megbízotti működési körzetének a megváltozását, a csoportkörzetre történő kibővülését. A lefolytatott okirati bizonyítás és a csatolt tanúbizonyítási jegyzőkönyvek alapján megállapította, hogy a felperes kísérőőrként nem volt igénybe vehető, továbbá a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen, szolgálatai egyharmad részében ellátott a beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, különleges jogrenddel,

TIK küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri, illetve járőrvezetői státusz betöltetlen volt; a járőrök és járőrvezetők a járőri munkát a járőrhiány miatt nem tudták ellátni; ezért a felperes rendszeresen járőri feladatokat is ellátott, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta, míg a b) pontja szerinti feltétel fennállását nem tudta megállapítani. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mivel a törvényi mértékek között azt a rendszeresen, jelentős mértékben, a felperes munkaidejének nagy részét kitevő, munkakörébe nem tartozó többletfeladatok ellátásával arányban állónak ítélte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 45. §-ában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletében foglaltakat, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. BM rendelet (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3.d., 15., 18., 20-22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletének [6], [24]-[27] és [31] bekezdéseiben iratellenesen, a bizonyítékok téves értékelésével állapította meg, hogy a felperes a TIK és az előjárói utasítása alapján szolgálatai egyharmad részében a beosztásához nem tartozóan látott el a működési körzetében és működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatokat, továbbá a járőrök és járőrvezetők az alacsony létszáma miatt nem tudták a járőri munkát ellátni. Megalapozatlanul és hatáskörét túllépve következtetett ítéletének [33] bekezdésében arra az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli feladatokat a körzeti megbízottaknak a járőrök létszám hiánya miatt kellett ellátnia, mert a felperesi – beosztásához tartozó – feladatellátás oka nem a járőrlétszám hiánya volt, betöltetlen beosztás jogcímen a felperes megbízási díjra sem jogosult. A felperes a KMB szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként járőrrel közösen beosztható volt, és a 37. pontja szerint a közterületi szolgálat alapvetően járőrozésből áll, működési körzetéből pedig a KMB szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el.

[6] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes

működési területe nem terjedt ki a körzeti megbízotti csoport működési körzetére. A KMB szabályzat 44-49. pontjai (kapcsolattartási feladatok) kötődnek szorosan a körzeti megbízott működési körzetéhez, míg a csoportkörzet a KMB szabályzatban rögzített feladatok zavartalan ellátását biztosítja. Tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek. A bővebb feladatköre miatt a körzeti megbízotti a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás.

[7] Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; egyébként e tevékenység már járőrfeladatnak minősül. E körben utalt a KMB Szabályzat 15. és 50-63. pontjai szerinti, csoportkörzetben is ellátandó feladatokra. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a fokozott ellenőrzések időtartama, a veszélyhelyzet alatt ellátott feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek, továbbá az alpontokban rögzített eseteket nem külön-külön, hanem egyben értékelte. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször is sor került.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy az alperes anélkül vitatta a megállapított tényállást, hogy az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat megjelölte volna. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre. Kifejtette, hogy a körzeti megbízott a KMB szabályzat 15. és 24. pontja szerint járőri feladatokat kizárólag működési körzetében és kivételesen láthat el, a csoport működési körzetben nem.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság

rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 30/2015. BM rendelet, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdése és a Hszt. 45. §-a, 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítások fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint értett egyet.

[11] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásnak az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszámuk miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai szerinti esetkörök vizsgálata annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt, illetve a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy volt. Az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedik a közszolgálati per keretein. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásából mellőzi az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a rendőrkapitányság illetékességi területén a felmerülő járőri munkát a rendelkezésre álló létszámmal nem tudták ellátni. Az elsőfokú ítélet a felperes által hivatkozott ellátott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztásokat nem konkretizálja és nem rendeli hozzá valamennyi felperesi többletfeladathoz. A státuszok huzamos betöltetlenségéből ezért nem következik okszerűen, - további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül - a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján is megállapította, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört nem kellő mélységben vizsgálta, és ezért e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[12] Az alperes hivatkozott iratellenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását, továbbá az iratellenesség mely okiratok tartalmával összevetésben állapítható meg. Ezzel szemben a per adatai (felperesi és alperesi kimutatások, másik perekben tett tanúvallomások tartalmazó csatolt tárgyalási jegyzőkönyvek) a felperes által rendszeresen

végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Így az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[13] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[14] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[15] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[16] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti

beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését.

[18] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb (pl. kísérőőri) feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság az általa ismertetett bizonyítási teherből származó jogkövetkezmények szerint a becsatolt felperesi kimutatás (keresetlevél F/4. melléklete, 21. sorszám), alperesi kimutatások (16-17. sorszámú beadványok melléklete), valamint tanúvallomások (más perekben keletkezett jegyzőkönyvek 13. és 18. sorszámra csatolt kivonta) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes kifogásolt feladatokra beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A KMB szabályzat 25. pont a) pontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-d) alpontjai alapján arra, hogy fokozott ellenőrzés, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[19] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének helység², helység³ településeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége

miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A folyamatos rendőri jelenlét csoportkörzetben biztosításában részvétel nem jelenti azt, hogy a körzeti megbízott a körzeti megbízotti csoport működési körzetében valamennyi járőri, járőrszolgálati feladat ellátására kötelezett lenne. Azt pedig, hogy a felperes a csoportkörzeten belül ellátott járőri, járőrszolgálati feladatai megfeleltek a KMB szabályzatban foglaltaknak, az alperes az elsőfokú bíróság által ismertetett bizonyítási teher ellenére sem támasztotta alá.

[20] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket – 83.484 forintot – a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. május 29.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró